OORSCHELP

Nieuwsbrief van Dorpsvereniging Heilig Landstichting

Koningsdag

op en neer naar Korczowa

Sietse Jager

nieuwe bewoners

en veel meer...

fotografie: Marcel Krijgsman

NUMMER 63 | JUNI 2022

colofon

De OORSCHELP is een uitgave van Dorpsvereniging Heilig Landstichting en wordt bezorgd op alle adressen in Heilig Landstichting.

De OORSCHELP verschijnt vier keer per jaar en bevat nieuws voor en over het dorp, berichten van belang voor de dorpsbewoners en de agenda.
Niet-inwoners van Heilig Landstichting kunnen een abonnement op de Oorschelp nemen tegen kostprijs. Opgave bij de redactie.

REDACTIE:
Miep Thuijls, Wim de Vries, Marleen Moggré, Jan de Koning, Caroline Wienen (vanuit de Dorpsvereniging). Jan Lücker (vormgeving)

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde teksten in te korten of redactioneel te wijzigen. Altijd in overleg met de schrijver(s).

CONTACT:
Andreaslaan 29,
6564 AT Heilig Landstichting
E: *oorschelphls@gmail.com*

AANLEVEREN FOTO'S BIJ ARTIKELEN:
* Zo groot mogelijk, maar minimaal 150dpi op gewenste grootte van afdruk.
* Stuur foto's als losse bestanden (dus niet in een Word document).
* Afbeeldingen in kleur als JPG-, PNG-, of als PDF-bestand.

ADVERTEREN:
De Oorschelp wordt (mede) mogelijk gemaakt door de volgende adverteerders:

Marcel Krijgsman, In De Blauwe Druif, Klopper & Kramer, KEK dnl, InQasa, Health, Coaching & Consult, Rozenhof, Bazuin Zonwering, Delahaije, Zencentrum Nijmegen, Coby, Pulles Makelaardij.

Wilt u ook adverteren in De Oorschelp?
Dat kan. Neemt u hiervoor contact op met
oorschelphls@gmail.com

MEER INFORMATIE:
www.dorpsverenigingheiligelandstichting.nl

van de redactie

Volop leven in ons mooie dorp. Ons dorp staat op z'n kop en slalommen door de lanen is al wekenlang het devies. Desondanks viel er veel te beleven! Op koningsdag was er voor jong en oud een gezellig programma. Orientalis leeft: de nieuwe directeur laat van zich spreken en we laten u kennismaken met de Zendo die eind september haar deuren opent.
We introduceren wel drie "nieuwe bewoners", de pollepel biedt ons een gerecht voor de jonge koks en de hondenbaasjes doen weer van zich spreken. Ook laten we zien dat het hier goed oud worden is. Handen uit de mouwen vanuit ons dorp in tijden van nood. Daarover leest u in een pakkend reisverslag naar de grens tussen Polen en Oekraïne.

Verder in dit nummer: het bezoek van de wijkagent, de AED bij de Bosduivel, de plannen van 50+ voor meer bewegen, het indrukwekkende programma van Orientalis deze maand, het Afrikamuseum over het slavernijverleden, midzomersoepje in de Bosduivel en de wandelingen die op stapel staan. Laat van u horen en geef uw mening op 27 juni tijdens de bijeenkomst over de omgevingsvisie. En noteer alvast 24 september voor de feestelijke plannen van de dorpsvereniging voor het vieren van het 15-jarig bestaan. Heeft u nog een beetje tijd over? Ga op zoek en los het raadsel op in dit zomerse nummer!

Wij wensen u veel genoegen bij het lezen en geniet van een mooie zomer.

De volgende Oorschelp verschijnt medio september 2022. Copy aanleveren vóór 1 september 2022 en sturen naar oorschelphls@gmail.com.

De Oorschelp in kleur:

Op de website van de dorpsvereniging kunt u een versie van De Oorschelp in kleur vinden. Deze versie is bovendien interactief. De verwijzingen en links naar websites, e-mailadressen e.d. zijn actief.
Ook de advertenties verwijzen naar de websites van onze adverteerders.

foto omslag: wegwerkzaamheden in Heilig Landstichting (foto: Marcel Krijgsman)

van de voorzitter

Jarig!

Ja, we zijn bijna jarig. De Dorpsvereniging bestaat dit jaar 15 jaar! Ons derde lustrum vieren we op zaterdag 24 september aanstaande.

In 2007 trokken een aantal dorpsbewoners de stoute schoenen aan en richtten een Dorpsvereniging op. Natuurlijk was er daarvoor al wel het Zaaltje en werden daar de nodige activiteiten georganiseerd, maar een echte vereniging van en voor het dorp was er tot dat moment niet.

Alle hulde voor de oprichters waarvan de meesten voor zover ik weet nog steeds in ons dorp wonen.

Zelf woon ik pas 5 jaar hier met grote tevredenheid. Ik heb wel wat opgepikt van dat verleden, maar de details ken ik helaas niet. Het zal wel even wennen geweest zijn, mede gezien het Zaaltje (zo heette de Bosduivel toen) dat er natuurlijk al wel was en een eigen bestuur kende. Ook het Oranje Comité was er waarschijnlijk al en misschien ook de 50 Plus vereniging, al heette die toen nog KBO. Het zou aardig zijn om dat nog eens op een rij te zetten. Wellicht is er iemand die deze handschoen wil en kan oppakken!

Voor nu is het fijn om te zien dat we in ons dorp zoveel activiteiten kennen. Elk jaar weer staan vele vrijwilligers klaar om de handen uit de mouwen te steken. Dat is niet alleen hartverwarmend, maar er wordt zo ook maatschappelijk gezien een belangrijke bijdrage geleverd aan ons aller welbevinden!
Natuurlijk willen we nog meer en nog vaker met elkaar zingen, spelen, lezen, acteren, biljarten, fitnessen, bridgen, praten, wandelen, tuinieren, jeu-de-boulen enzovoorts. Zo zorgen we voor elkaar en houden we de geest en ons lichaam immers actief.
Wie jarig is trakteert! En dat doen we op zaterdag 24 september.
Houd die datum dus vrij en kom naar de Bosduivel.

Maar eerst gaan heel velen van ons vakantie vieren in binnen- of buitenland! Veel plezier dus gewenst!
Maar in het Twents, 'hênig an'; hetgeen zoiets wil zeggen als 'doe het rustig en kalm aan; niet haasten, geen stress maar tegelijk ook oppassen op en met elkaar.'
Ja, dat betekent dat woordje 'hênig' echt allemaal!
We zien jullie immers graag gezond en wel terug op de 24e september!

Tom Smit,
voorzitter Dorpsvereniging

Nieuwe bewoners*

Fabian Janssen en Suzanne Berntsen, Joris, Meike, Emma, Douwe, Naut, Stein, Sofie | *Joanneslaan 23*

Aan de rand van de bio-zwemvijver een zee van tulpen. De tuin met zitjes en verspringende plantenbakken is in evenwicht. Maar de tulpen zijn toch wel de trekkers. "Ik woon nu nog in Hillegom, in de bollenstreek en kom in augustus definitief deze kant op, maar een beetje bollenstreek heb ik alvast meegenomen," lacht Suzanne Berntsen. We zitten aan de vier meter lange keukentafel met Fabian en een van de kinderen, Joris, achter de laptop. **TEKST: Jan de Koning**

Als ik de thema's noem waarover ik het wil hebben haakt Fabian Janssen (51) direct in op mijn laatste vraag. "Dromen en plannen voor de toekomst? Da's helemaal duidelijk. We zijn hier niet voor niets komen wonen en hebben het geweldig naar onze zin. Heilig Landstichting is een soort van 'blue zone', waar mensen gezond zijn en oud worden. We willen hier genieten van de omgeving, de natuur en ons huis en vervolgens heel lang leven. Fred, de man van wie we het huis kochten, is hier 89 geworden. Nou, dat lijkt me wel wat."

Fabian Janssen en Suus kennen elkaar 12 jaar; zij vormen een samengesteld gezin. De Janssenkant bestaat -naast Fabian- uit Joris (16), Meike (13) en Emma (18) die sinds de kerst op kamers is gegaan. De Berntsen, Douwe (17), Naut (19), Stein (21) en Sofie (22), studeren en wonen in Amsterdam of Den Haag. Maar in de weekends is het bal in de Joanneslaan. Zij hebben hier een familiehuis waar alle zeven kinderen hun plek hebben en waar iedereen bij elkaar kan zijn. Joris ziet een paar broers en een oudere zus erbij wel zitten. "We gaan af en toe samen op stap, bijvoorbeeld op de mountainbike en daarna komt iedereen hier gezellig eten." Daarmee hebben we direct een paar grote hobby's te pakken.

"We houden allebei van lekker koken en gastvrijheid. En de kinderen krijgen dat natuurlijk mee. Wij vinden het leuk om mensen uit te nodigen; ooms, tantes, neven,nichten, vrienden en vriendinnen. Zo zaten we met 19 man/vrouw aan het kerstdiner van 6 gangen. Suus en ik kookten en met zijn allen genoten we daarvan." De keuken is inderdaad gebouwd voor deze hobby; over de volle breedte een keukenblok met uitzicht op de tuin en op een tafel, waar het hele kerstgezelschap ruim aan kon schuiven. Suzanne (51) is dol op de tuin en heeft daar ook een stukje Hillegom in terug laten komen. Fabian geeft aan dat de tuin voor hem vooral heel goed is om in te zitten.

"Bewegen doe ik genoeg hoor. Als senior speel ik hockey bij Union, tennis bij Swift en 2 uur per dag wandel ik met Iggy de hond. Dat helpt om contact te maken en is een verbindende factor in een prachtig losloopgebied om de hoek. Al snel ken je alle rassen en namen in de buurt en de baasjes daarachter: Abe, Lucy, Super en Billie." De belangrijke hobby van Suus ligt in Den Haag. Zolang het geen opgave wordt om achter de files aan heen en weer te rijden, blijft die daar ook liggen als ik hier kom wonen in augustus."

Suus runt al 25 jaar een eigen bedrijf in Den Haag: interieurzaak 'Les Tissus Colbert'. "We werken daar met z'n drieën en maken van alles voor binnenshuis: gordijnen, tafelkleden, meubelbekleding, noem maar op . Ik ben er trots op dat we meer dan 500 rollen stof op voorraad hebben in de stellingen in de winkel. Tijdens de coronatijd deden we goede zaken omdat mensen van alles aan hun huis wilden doen." Ook in de inrichting van het huis aan de Joanneslaan is de hand van Suus herkenbaar: warm en gezellig.

"Als geboren tukker past de mentaliteit die ik hier in het dorp aantref beter bij mij. Ik heb er dan ook helemaal geen spijt van om mijn huis in het westen te verruilen voor deze plek. Het is persoonlijker hier, meer betrokken mensen, minder buitenkant en minder gericht op status. Dus, ja een voorrecht om naar deze 'blue zone' te komen (knipoog naar Fabian). Het voelt als 'thuiskomen'."

Dan de onvermijdelijke vraag: in de voortuin, het laatste stuk van het perceel dat snakt naar een rigoureuze aanpak, blinkt een donkere Porsche; de hobby daarachter? "Ik!" roept Joris, HAVO 4 NT met Economie vanachter zijn scherm aan het andere eind van de tafel. Duidelijk een fan van zijn vaders' passie en geïnteresseerde volger van ons gesprek. Fabian legt uit dat hij als 14-jarige al door een Duitse oom werd geïnspireerd. "Als ik ooit de kans krijg en het kan betalen, wil ik zo'n ding." Als directeur van een uit de kluiten gewassen IT bedrijf kwam die mogelijkheid al snel in beeld.
Alleen Suzanne mag er wel eens in rijden, "want het is wel een bijzonder apparaat; bizar snel en je moet goed weten wat je doet. Alleen met een rijbewijs ben je er nog niet."

Fabian heeft niet veel aanleiding nodig om op zijn praatstoel te gaan zitten.
Politiek engagement? "Mijn moeder was erg sociaal betrokken; terwijl zij meeliep in de protesten tegen kruisrakketten en kernbommen, was mijn vader als militair juist beroepsmatig betrokken bij die dingen. Hoewel we als bedrijf voedselbanken sponsoren, zijn wij zelf niet superactief maatschappelijk betrokken, omdat we allebei een drukke baan hebben. Ik vind wel dat de sterkste schouders de zwaarste lasten moeten dragen. Iedereen moet kunnen studeren, ook al heb je geen geld. En politiek gezien hebben we te maken met een aantal schrijnende zaken, zoals de toeslagenaffaire en de aardbevingsschade in Groningen. Hoe kan het zijn dat wij onze medeburgers niet op een fatsoenlijke manier kunnen compenseren of ondersteunen? Als het om IT gaat zou ik voor de overheid in het algemeen en de Belastingdienst in het bijzonder nog wel iets willen betekenen. We hebben in ons bedrijf expertise genoeg opgebouwd, zoals bij de ontwikkeling van de IT processen achter de distributie- of vluchtsystemen van PostNL, Schiphol of Prorail."

Klimaat? "Met zeven kinderen hebben we natuurlijk een bizarre footprint. We hebben dan wel alle maatregelen in huis aan laten leggen om ons energiegebruik terug te dringen, maar ondertussen wel drie auto's in de voortuin; al gaat er binnenkort een de deur uit en komt er voor de andere een elektrische in de plaats." Joris: "Ja, een Tesla, da's toch niks, die hóór je niet eens!" Joris kaart een discussie in huis aan die nog gevoerd moet worden. "Ik probeer zoveel mogelijk mijn eigen gedragspatroon aan te passen: door een paar dagen per week thuis te werken en veel op afstand te vergaderen heb ik mijn mobiliteit teruggebracht van 65.000 naar 25.000 kilometer. Maar er zijn veel fundamentele keuzes nodig en het klopt niet dat de grote vervuilers, zoals de luchtvaart, buiten schot blijven."

Toekomst? "Mijn zorg is dat de sociale media een heel ander beeld van de werkelijkheid kunnen geven. Dat zie je bijvoorbeeld in de film 'Social Dilemma'. Ik doe zelf niet veel met sociale media, maar de macht die bijvoorbeeld Elon Musk met de aankoop van Twitter naar zich toe trekt vind ik huiveringwekkend. Ray Kurzweil, een Amerikaanse futuroloog, voorspelt de 'singularity', het punt waarop kunstmatige intelligentie net zo snel, slim en complex is als het menselijk brein. Wat gaat er dan gebeuren? Hij zegt dat werkelijkheid en schijnwerkelijkheid dan door elkaar gaan lopen; dat persoonlijke interacties verdwijnen en de vraag is dan wat ervoor in de plaats komt. Vroeger kreeg je van huis uit of via de kerk een set van normen en waarden mee, een houvast voor saamhorigheid en zingeving. Hoe zich dat in de toekomst ontwikkelt? Ik durf het niet te voorspellen. De technologie van de toekomst biedt waanzinnig veel mogelijkheden, maar kan ook leiden tot erg negatieve consequenties. Dus naast de zorg kijk ik ook met optimisme naar de toekomst."

Dan loopt de toekomst, Meike van 13, binnen, doet een greep in de pot M&M's en gaat haar reis naar Frankrijk voorbereiden. Ook Joris, klaar met zijn huiswerk en met een handvol knabbels, gaat naar zijn eigen kamer om nog wat te gamen.

Nieuwe bewoners**

Tanne en Frans Straten, Babette, Sophie, Margot en Pippa | *Josuélaan 10*

Josuélaan 10, dat is het huis dat je niet ziet. Een hek, een lange oprijlaan en heel veel rhododendrons. Wij bellen aan bij het hek en een vrolijke stem roept dat we door kunnen lopen. Omhoog het pad op, langs een paar gezellig kakelende kippetjes en dan nog een behoorlijke trap op. Pippa begint te blaffen en Tanne zwaait de deur open. **TEKST: Miep Thuijls en Wim de Vries**

Pippa de Labradoodle ('een waakse tante') moet even wennen aan het bezoek. Gelukkig is Wim een halve hondenfluisteraar, dus na wat gekriebel achter oren en een vriendelijke toespraak is Pippa gerustgesteld, wij zijn goed volk!

"We wonen hier nu een jaar dus we hebben alles al een keer meegemaakt, lente, zomer, herfst en winter, verjaardagen, Kerst. Maar het voelt nog een beetje als nieuw. Het is de eerste keer dat ik verhuisd ben", zegt Tanne, "ik heb mijn hele leven, wel 50 jaar, in mijn ouderlijk huis gewoond op de Schepenenstraat in Nijmegen. Eigenlijk vonden we het prima daar en we wisten ook niet waar Frans uiteindelijk zou komen te werken, dus we konden ook niet echt naar iets anders op zoek. We hebben wel 15 jaar een beetje hier en daar rondgekeken en toen kwam dit huis in beeld. We zijn gaan kijken, toch niet gedaan, maar het bleef kriebelen en uiteindelijk hebben we de knoop doorgehakt. Het is een superplek, gezellig, toch in een woonwijk, dat vind ik belangrijk, en een hele grote parkachtige tuin. Meer tuin dan huis.... alles is gelijkvloers, we hebben niets hoeven verbouwen, alleen natuurlijk de muren geschilderd en gezellig ingericht." Frans vult aan: "en iedere avond genieten we hier van een andere zonsondergang. Het is een plaatje."

"Zijn jullie niet bang voor vossen of marters met die kippetjes?" Wij kunnen het niet laten om met een paar verhalen te komen over kippen die gepakt zijn in de Andreaslaan."Ja, vossen hebben we zeker, ze wonen hier ergens in het bos. Pippa gaat er achter aan. Maar de kippetjes hebben een stevig hok, dus daar zijn we niet zo bang voor." Wij helpen het ze hopen.

Tanne en Frans hebben beiden hun wortels in Nijmegen en kennen elkaar van Dansschool Vermeulen toen ze 17 waren. Frans ging in Leiden studeren en Tanne in Nijmegen. Ze verloren elkaar uit het oog, maar Frans kwam op z'n 26 ste terug naar Nijmegen voor Tanne en weer was de dansschool de plek waar ze elkaar tegenkwamen. Dit keer bij dansschool Amanné waar Zuid-Amerikaanse salsa wordt gedanst. "We hebben zelfs een diploma! Muziek en dansen, daar word ik echt vrolijk van. Laatst stonden we hier in de kamer met z'n allen nog te swingen". Tanne geniet er nog van als ze zo rondkijkt. De kamer is inderdaad wel een balzaal. "We gaan ook graag naar concerten, Sven Ratske, Joe Jackson, de Rocky Horror show. Geweldig!"

Tanne is dus behoorlijk honkvast geweest al die jaren, terwijl Frans in het buitenland werkte, 6 jaar in Duitsland, 6 jaar in Engeland. Eerst een opleidingsplek plastische chirurgie in Zuid-Duitsland, Tanne heeft nog een jaar in München gewoond toen de kinderen klein waren. En daarna verkasten ze naar Düsseldorf waar Frans zijn opleiding afmaakte. Na 12 jaar buitenlandervaring heeft hij nu al weer 10 jaar een eigen privékliniek op Dekkerswald.
"Maar ik ben ook nog in dienst geweest," vervolgt Frans, "mijn keuze co-schap heb ik in Pittsburg gedaan en toen ik met 26 jaar klaar was met de studie moest ik in dienst. De dag na mijn afstuderen kreeg ik de brief al in de bus. Ik dacht, hoe kan ik die tijd leuk invullen zodat ik er ook nog wat aan heb? Ik heb bij de Marine gesolliciteerd. Varen met een fregat, trainen voor het Search and Rescue team, uit helicopters hangen, naar Schotland. Het was een mooie tijd."
In de komende winter gaat Frans vrijwilligerswerk doen voor Interplast in Tanzania met een team plastisch chirurgen. Lokale artsen doen een voorselectie en het Duits/ Nederlandse team opereert hazenlippen, brandwonden, dat soort dingen.

Tanne studeerde in Nijmegen, eerst bij de Pabo, later onderwijskunde. "Ik heb niet heel lang in het onderwijs gewerkt want Frans was veel weg en ik zorgde voor onze drie kinderen. Invalwerk gedaan en ook in het speciaal onderwijs gewerkt. Als je een vaste groep hebt vind ik het fijn, maar invalwerk is lastig. Ik vind kinderen heel leuk, maar ik ben iets te lief, geloof ik."
Nu werkt Tanne in hun eigen kliniek, ze doet voorgesprekken met patiënten, planning en administratie. Babettte (23), de oudste, heeft de hotelschool gedaan in Maastricht en werkt mee in het management en Sophie (22) doet de opleiding Marketing en Communicatie in Nijmegen en ondersteunt de marketing afdeling met ontwerp van de website en onderhoud van de sociale media. De kliniek is zo een heus familiebedrijf aan het worden.

Margot (18), de jongste, komt binnen met een stel vriendinnen. Pippa gaat uit haar dak van blijdschap. We stellen Margot nog snel even wat vragen voordat ze naar een vriend en dan naar de stad gaan. Margot zit hier op het Stedelijk gym, over 2 weken heeft ze examen. Ze is geselecteerd voor de studie Geneeskunde in Leiden. "Dat examen ga ik wel halen, maar ik moet nog wel even aan de bak". Heel zenuwachtig komt ze niet over. "Wordt ze ook plastisch chirurg?" willen wij weten. "Nou ik denk eerder aan trauma chirurgie" zegt Frans. "Ze houdt wel van een beetje actie."
Wonen in Heilig Landstichting vindt ze fijn, zeker ook voor Pippa. En ja, die reislust van haar vader heeft ze ook wel een beetje. Het liefst zou ze een tussenjaar nemen, naar Costa Rica of Zuid-Afrika, maar als je meteen wordt geselecteerd ga je dat natuurlijk niet afslaan. 3 mei moet ze ook nog op voor haar rijbewijs. Wij zullen voor haar duimen. Margot en haar vriendinnen gaan naar de keuken, pizza eten. "Dat zullen we nog gaan missen," verzuchten Tanne en Frans allebei. "Al die vrienden over de vloer. Maar gelukkig komen de meiden in de weekenden nog veel thuis."

Al lid van de dorpsvereniging? wil Wim nog weten. "Volgens mij wel", zegt Frans. "We kregen in elk geval een heel mooi welkomstpakket met een leuke fles wijn." "We doen nog niet veel mee aan activiteiten," zegt Tanne. "Ik heb wel even meegedaan met de yoga, maar dan komt het er weer niet van. Ik zou het wel gezellig vinden om wat meer mensen te leren kennen." "Ja, wat zou het leuk zijn als er een dorpswinkel was of een leuk buurtcafé. Het is wel een bijzonder dorp," vindt Frans, "met die mooie kerk, en dat geaccidenteerde terrein, een unieke plek".

Dat kunnen wij alleen maar beamen. Na aardig wat koppen thee en lekkere bonbons lopen wij samen met Margot en haar vriendinnen de trappen af. De rhododendrons staan er gigantisch bij. "Over 2 weken is het hier één bloemenzee. Maar de rest van het jaar is het alleen maar groen. Daar gaan we echt iets aan doen dit jaar," zegt Tanne.

Dat is een hele klus, denken wij, als we de oprijlaan af lopen. Daar kunnen ze wel wat hulp bij gebruiken.

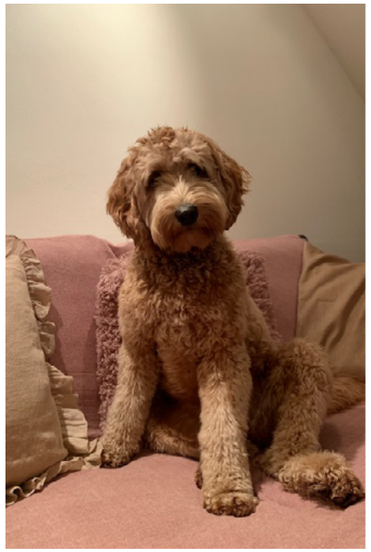

vegetarische recepten estafette

Jemmi (10) maakt dit gerecht al vier jaar lang regelmatig voor ons en het is inmiddels in onze families een begrip geworden. Super makkelijk en lekker! Kinderen in ons dorp hebben vanaf nu dus geen excuus meer om niet te koken.

Hoe maak ik nou pasta pesto?

1. Blaadjes basilicum (1 plantje of alles x2) plukken: (alleen de blaadjes suffie, niet de steeltjes!)

2. Knoflook (1 teentje) snijden: (niet je vingers!)

3. Pijnboompitten (handje) roosteren: pas op dat ze NIET aanbranden!)

4. Parmezaan (handje) raspen:

5. Alles in de keukenmachine: (1 minuut lekker herrie maken)

6. Lekker veel peper, zout en olijfolie erbij voegen.

7. Roeren tot het een lekker glad mengsel wordt:

8. Dan het belangrijkste, goed proeven: (meer zout, peper of olie ? te dun: gewoon beetje extra kaas)

9. Pasta: zie pakje.

BUON APPETITO

OPLOSSING RAADSEL OORSCHELP 61:

De tekst, gegraveerd in een prachtige houten boombank, is te vinden vlak bij hotel Erica. Loop vanuit ons dorp door het bos naar dit hotel. Volg het pad ten zuiden van de kuil en neem het bospad rechts voordat je bij het hotel komt. Dit bospad loopt achter huizen langs aan je linkerhand en verderop zie je het veld van de Waldboeren. Aan het einde van deze akkers loop je links een smal paadje in.
De bank kijkt uit over de akkers met natuur-inclusieve kringlooplandbouw en in de verte hotel Erica.

van het bestuur Dorpsvereniging Heilig Landstichting

VERA MATTIJSSEN NIEUW BESTUURSLID
Op de laatstgehouden algemene ledenvergadering werd al aangekondigd dat we een nieuw bestuurslid hebben gevonden. De ontstane vacature zal worden ingevuld door Vera Mattijssen.
Hier zijn we heel blij mee: welkom aan Vera! Momenteel fietst Vera nog ergens door Europa op weg naar Santiago de Compostella maar als ze terug is, zal zij zich voor ons dorp in het bestuur gaan inzetten.
We wensen Vera veel succes en het bestuur zal haar met genoegen officieel voordragen in de eerstvolgende algemene ledenvergadering in 2023.

DORPSVERENIGING BESTAAT 15 JAAR: FEEST OP 24 SEPTEMBER A.S.!
n 2007 werd de Dorpsvereniging Heilig Landstichting opgericht. De DV bestaat dit jaar dus 15 jaar. Een mooie gelegenheid dus voor een jubileumfeest. Dit willen we doen in combinatie met de Burendag op 24 september.
Voor jong en oud zijn er activiteiten, zoals

- Een zeepkistenrace
- Bouwen van een bijenhotel in de tuin van het dorpshuis
- Een fototentoonstelling over de geschiedenis van de DV
- Zwoele muziek
- Start van de vegetarische week
- Het vegetarisch buffet

Het jubileumfeest start met een feestelijke ontvangst in De Bosduivel en de opening van de fototentoonstelling. Dit wordt muzikaal omlijst. Voor de kinderen is er een zeepkistenrace. Dus begin meteen met bouwen zodra je vakantie hebt! We gaan de tuin rond dorpshuis de Bosduivel verder inrichten met een bijenhotel dat we samen bouwen en iedereen kan planten uit eigen tuin, die over zijn, meenemen om de tuin aan te vullen.
De Werkgroep Duurzaamheid zal de aftrap geven voor de vegetarische week.
Aan het einde van de middag klinken we op de toekomst, gaan de voetjes van de vloer en openen we het vegetarisch buffet.

IN MEMORIAM: JAN BARENDSEN
Op 25 april 2022 overleed op 94 jarige leeftijd **Jan Barendsen**, sinds 1975 wonend aan de Koning Davidlaan, hoek Philipuslaan.
In zijn jonge jaren studeerde Jan rechten in Leiden, na zijn studie ging hij in de advocatuur, in de jaren zeventig belandde hij bij het in Nijmegen gevestigde hoofdkantoor van Hoogovens.

Enkele jaren later kwam hij bij de Rechterlijke macht.
Jan was medeoprichter van de Stichting 'Van Ploeg tot Heilig Landstichting', onze Heemkunde werkgroep, en de Dorpsvereniging.
Hij was medeauteur van ons eerste boek "Van Heilig Woud tot Heilig Land" en zocht met succes sponsors voor die uitgave. Jan bleef altijd actief geïnteresseerd in de activiteiten van onze werkgroep. In maart bestelde hij nog enkele boekjes, omdat hij ontdekte dat zijn serie niet compleet was.

Tot op hoge leeftijd zagen we Jan op zijn sportfiets door ons dorp en omgeving toeren. Toen dat niet meer kon wandelde hij rondjes. Tot het laatst bleef Jan levenslustig en scherp van geest.
Zijn bijzondere band met Heilig Landstichting kwam nog tot uiting bij zijn afscheid. Jan en Els hoorden bij de Remonstrantse Gemeente in Nijmegen, maar Jan wilde dat zijn afscheidsdienst in onze Cenakelkerk zou worden gehouden.

Jan, hartelijk dank voor jouw bijzondere inzet bij Heemkunde werkgroep en Dorpsvereniging.

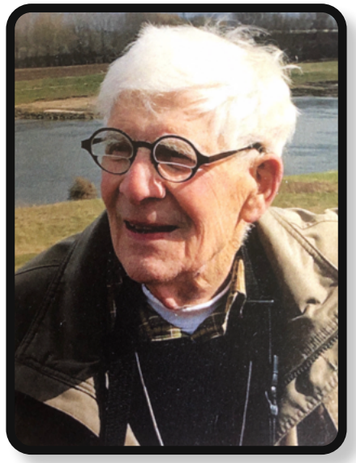

Op en neer naar Korczowa

TEKST: Jan Lücker

Een paar maanden geleden kreeg ik een appbericht: "Het staat vast. Vrijdag 18 maart vertrekken wij naar Polen. Om goederen en medicijnen te brengen en vluchtelingen mee terug te nemen.... Wij zoeken chauffeurs! Ga mee met ons op dit avontuur, meld je aan bij mij. Wij zoeken meer 7-9 persoons busjes!"

Het was een bericht van de huidige voorzitter van Tafelronde Oosterbeek. Een serviceclub voor mannen tot 40 jaar waar ik tot 25 jaar geleden, voordat ik naar Heilig Landstichting verhuisde, ook lid van ben geweest. En nog steeds is er contact tussen de huidige en oud-leden van deze club.

De oorlog in Oekraïne was net uitgebroken en bij mij leefde sterk het gevoel iets te willen doen, maar niet te weten wat. Ik dacht, ik heb zelf geen 7-9 persoons busje dat ze kunnen gebruiken, maar ken wel iemand die wellicht zo'n busje wel heeft.

Dus ik heb hem gebeld en de situatie voorgelegd. Peter heeft een garagebedrijf in Gassel, is zelf ook lid geweest van de Tafelronde en wilde van harte meewerken. Weliswaar niet met een 7-9 persoons busje, want die heeft hij niet, maar wel met een grote transport bus. En dat, zo bleek later, was ook veel beter. Want het oorspronkelijke plan om met een aantal personenbusjes te gaan rijden, werd snel verlaten toen vanuit Polen het bericht kwam dat er best wel veel mensen naar Nederland wilden komen.
In allerijl is, in een dag tijd, een dubbeldekker bus van Toonen uit Nijmegen met 3 chauffeurs geregeld (mogelijk gemaakt door een donatie van een anonieme gever).

Er was toen nog amper een week tijd voor het vertrek naar Polen. In Arnhem was een loods geregeld om spullen op te slaan, maar welke spullen neem je dan mee?

Een lid van de club heeft beroepsmatig contact met een ziekenhuis in Krakow, ongeveer 200 kilometer van de Oekraiense grens. Een ander lid heeft contact met een producent en groothandel voor ingrediënten voor brood- en banketbakkerijen in Kiev.

Door het ziekenhuis in Krakow was een lijst opgesteld van medicijnen en hulpmiddelen waar men in Oekraïne behoefte aan had. Dat ziekenhuis had ook contact met een opvangplocatie voor vluchtelingen in Korczowa, direct aan de grens met Oekraïne. Daar had men een lijst opgesteld met spullen waar men in die opvanglocatie behoefte aan had. Daar zou ook een lijst worden opgesteld van mensen die mee naar Nederland zouden willen gaan.
De groothandel in Kiev verzorgt voedselpakketten voor vluchtelingen in Oekraïne zelf en werd en wordt financieel ondersteund met giften en donaties en van opbrengsten van activiteiten die in de afgelopen tijd zijn georganiseerd.

In één week tijd zijn er gigantisch veel spullen verzameld: 'Mijn' busje zat tjokvol met voor omgerekend ongeveer € 100.000,-- aan medicijnen en medische hulpmiddelen. De dubbeldekker bus en twee personen busjes waren gevuld met 330 (!) verhuisdozen met spullen. Iedere doos was genummerd en op een lijst was bijgehouden wat in welke doos zat. Ook vanuit Heilig Landstichting zijn spullen ter beschikking gesteld en meegenomen.

Vrijdagochtend om 5 uur staan bij de loods in Arnhem een grote groep mannen en vrouwen de dubbeldekker bus en drie busjes vol te laden. Om 6 uur is alles geladen en kan de reis beginnen. We - de drie chauffeurs van de dubbeldekker bus, twaalf chauffeurs en begeleiders, waaronder een arts en Dimitri, een Oekraïense tolk - rijden daarna in één ruk, met een korte plas- en eetpauze, naar Krakow.
Om ongeveer 10 uur 's avonds komen we daar aan. We worden opgewacht door Aleksandra, onze contactpersoon in Krakow, met enkele medewerkers van het ziekenhuis. De medicijnen en medische hulpmiddelen worden uitgeladen. Deze zouden twee dagen later naar Oekraïne worden gebracht. Dan snel door naar een plaatselijk hotel voor een korte nacht.

Het is zaterdag. Vandaag rijden we, onder begeleiding van onze contactpersoon Aleksandra, naar de grens. Eerst wordt ergens nog een lading spullen opgehaald die naar dorpje aan de grens worden gebracht. De pastoor van de plaatselijke kerk neemt deze goederen dankbaar in ontvangst.

We rijden door naar de opvanglocatie in Korczowa. We spreken af dat we maximaal 2 uur daar blijven en iedereen heeft een duidelijke taak gekregen. Een deel van de groep laadt de bussen uit en een ander deel gaat 'op zoek' naar de mensen die met ons terug willen en regelt de administratie daaromheen.

Alle spullen worden uitgeladen, geordend en door medewerkers van de locatie op pallets naar de juiste plek gebracht. Een geoliede machine.

Als dat klaar is parkeren wij de bussen op de plek vanwaar we de vluchtelingen meenemen. Ik heb nog even tijd om in de opvanglocatie, in feite een grote evenementenhal, te kijken. Dat is niet iets waar je blij van wordt. Overal mensen die op veldbedjes liggen, mensen in rijen voor informatie- en registratiebalies en mensen die tussen de gedoneerde spullen op zoek zijn naar iets wat ze nodig hebben.

Nog schrijnender is het feit dat tegenover de plek waar wij 'onze' vluchtelingen registeren en bij de bus opvangen, ieder kwartier een pendelbus vanaf de grens komt met nieuwe vluchtelingen met vaak niet meer dan een boodschappentas met persoonlijke spullen, die radeloos en verdwaasd lijken.

Een groep mensen die zich heeft opgegeven mee te willen gaan, is spoorloos. Dus het duurt iets langer voor we vetrekken. We wachten en zoeken nog een half uur en dan wordt toch besloten te gaan. Om half vier verlaten we Korczova met 48 vluchtelingen. Veelal gezinnen en moeders met kinderen.

Van iedereen zijn de gegevens genoteerd en op de terugweg wordt vanuit de bus met de opvangadressen in Nederland contact opgenomen, zodat we weten wie, waarheen gaat als we weer in Nederland zijn.
In de bus worden nog lunchpakketjes en drinken uitgedeeld (verzorgd door vrijwilligers in Krakow) en voor de kinderen knuffels.

We maken 's avonds nog een tussenstop in Krakow waar we bij een plaatselijke McDonald's 60 menu's hebben geregeld. Daarna gaat het in één ruk door naar Nederland waar we vroeg in de ochtend aankomen.

We gaan als eerste naar De Harskamp. Daar is de eerste opvang voor vijf mensen geregeld. Daar wordt ook een aantal mensen opgevangen door gastgezinnen en familieleden die al in Nederland wonen. We rijden daarna door naar de Glind waar een voormalige jeugdherberg speciaal bestemd is voor de opvang van vrouwen en gezinnen met jonge kinderen.

We zijn ongeveer 60 uur weggeweest. 60 intensieve uren die een diepe indruk hebben gemaakt.

De medicijnen zijn afgeleverd in Krakow. Rechts Dimitri, onze tolk en daarnaast Aleksandra, onze contactpersoon ter plaatse.

Vluchtelingen worden opgevangen en geregistreerd bij 'onze' bus.

De HLS Hondenestafette

maak kennis met: Meia, de pronkrug

**Zo, nou is het mijn beurt, want ik krijg de hondenestafette-stok uit de bek van Olav, één van mijn speelkameraden.
Ik woon al ruim acht jaar in het gezellige, witte huis in het midden van de Andreaslaan. Ester en Nanco zijn mijn baasjes en ik ben de oudste uit ons gezin van vier. Ik heb namelijk drie mensenbroertjes, dit zijn Jorg, Wessel en Raoul. Het zijn drie blonde boefjes, jullie kennen ze vast en zeker.
Ik ben een bruine teef op witte pootjes en hieraan dank ik mijn naam, 'meia' betekent 'sok' in het Portugees.** **TEKST: Martien de Koning**

Ik stam uit een heel oude familie, de Rhodesian Ridgeback uit zuidelijk Afrika. We zijn genoemd naar de streep haren die over onze ruggengraat in tegengestelde richting groeit. De Boeren hadden in dit ongerepte gebied behoefte aan een goede jacht- en waakhond en sinds de 16e eeuw is ons ras door kolonisten gefokt uit half-tamme honden van de Hottentotten en Engelse rassen.
Het resultaat mag er wezen, want wij zijn sterk, gespierd en atletisch en hebben een aantal fijne kenmerken meegekregen: rustig, vriendelijk en evenwichtig. We staan bekend om ons waardige karakter en blaffen doen we zelden. Net als mijn familie ben ik gek op kinderen en kan ik goed met katten overweg.

Over katten gesproken: ik woon samen met twee! Met onze kleinste, mijn grote vriend Raoul, mag ik thuis graag eens achter de kat aan jagen.
Baasje Ester vindt me soms een beetje lui, omdat ik niet altijd evenveel zin in de wandeling heb. Aan de andere kant jog ik inmiddels weer graag met haar mee, want toen ik nog jong was, liep ze wat te traag voor mij.
Verder bof ik geweldig dat ik nooit uit logeren hoef en altijd overal mee naar toe mag.
In de camper heb ik het wel wat koud. Dan begin ik te piepen en wiebelen tot ik eindelijk mijn dekentje krijg. Kan ík er wat aan doen, dat ik een koukleum ben? Alle Ridgebacks hebben een dunne huid en vacht, omdat we uit Afrika komen!

Ik heb een grage maag en ben hierdoor een beetje een schrokop. Als alleseter ben ik dol op avocado, maar sla eet ik met lange tanden en tomaten écht niet.
Gelukkig geeft baasje Nanco mij niet te veel tussendoortjes dus blijf ik keurig op gewicht. Zo kan ik nog een hele poos met mijn dieren- en mensenvrienden in HLS spelen.

Nou, ik ben benieuwd aan wie mijn baasjes het stokje door gaan geven. Ik heb mijn tanden er nét niet op stukgebeten…

Bewegen voor 50plussers in Heilig Landstichting

TEKST: Marja van Rossum

In verband met de enorme en nog steeds groeiende belangstelling, mede dankzij onze enthousiaste en bekwame trainers, gaan we na de vakantieperiode met veel plezier door met de trainingen op de dinsdagochtend in de Bosduivel.
Op 30 augustus starten de lessen Pilates om 9.00 uur, Sportief Wandelen om 10.30 uur en Functioneel Bewegen voor de wat oudere senioren om 11.00 uur.

- De kosten voor de trainingen Pilates en Functioneel Bewegen tot en met december bedragen voor leden van de Vereniging 50Plus 16 x € 6,- (€ 96,-), voor niet leden 16 x € 7,- (€ 112,-), inclusief koffie/thee na afloop.
- De kosten voor Sportief Wandelen bedragen voor leden van de Vereniging 50Plus 16 x € 5, (€ 80,-), voor niet leden 16 x € 6,- (€ 96,-), inclusief koffie/thee.
- Neemt u deel aan zowel Pilates als aan Sportief Wandelen dan krijgt u korting en betalen leden van de Vereniging 50Plus € 150,- en niet leden € 180,-.

Het is mogelijk dat u eerst een proefles neemt. Voor informatie en aanmelding kunt u contact opnemen met Hans Bartels, jhhbartels@kpnmail.nl of telefonisch 06-20245760.

RABO CLUBSUPPORT

Vorig jaar heeft de Vereniging 50Plus zich ingeschreven voor deelname aan de Rabo ClubSupport en wij doen dat nu weer. Op deze manier kunnen wij onze kas een beetje spekken, want wij vieren dit jaar ons 60-jarig bestaan en daarvoor kunnen we wat extra geld goed gebruiken. Bovendien willen wij onze bewegingslessen uitbreiden en de lessen voor onze niet-digitale leden.
Om dit te kunnen realiseren vragen wij alle rekeninghouders van de Rabobank op ons te stemmen in de periode van 5 tot 27 september. U kunt zelfs op meerdere clubs/verenigingen stemmen, daar is geen limiet aan. Wij vragen u ook om uw vrienden, bekenden en familie met een Rabobankrekening uit te nodigen om op ons te stemmen. Bent u klant bij een andere bank dan kunt u helaas niet meedoen.
Wij zullen u tijdig laten weten hoe het e.e.a. in zijn werk gaat. Alvast bedankt!

LID WORDEN VAN DE VERENIGING 50PLUS?

Wij zijn een actieve vereniging met interesse en oog voor elkaar. Wilt u meer informatie, dan kunt u contact opnemen met het secretariaat via e-mail kbo.hls3@gmail.com of telefonisch 06-22124509. U bent van harte welkom!

Vierdaagselopers in de Bosduivel dit jaar? **TEKST: Wim de Vries**

Het was jarenlang een mooi traditie: tijdens de vierdaagse sliepen vele lopers in 't Zaaltje en 't Bosduiveltje. Na twee jaar van afgelastingen gaat dit jaar de vierdaagse vast weer van start! Vele vaste slapers namen al contact op met de vraag of zij ook dit jaar weer bij ons terecht konden. Wij hebben hen helaas moeten teleurstellen. Dit jaar geen vierdaagse slapers in de Bosduivel. Waarom breken met een mooie traditie? Het organiseren van een dergelijk slaapfeest kost de nodige voorbereidingstijd, menskracht en inzet. Denk daarbij aan: vergunningen voor overnachtingen, veiligheidsvoorschriften, catering en nachtwachten. Het bestuur van de Bosduivel heeft na overleg met de actieve vrijwilligers moeten concluderen dat de tijd te kort was om de organisatie dit jaar rond te krijgen. Voor 2023 pakken we de traditionele draad weer op. In september 2022 starten we met het verkennen van de mogelijkheden. We zoeken dorpsbewoners die hun schouders willen zetten onder het organiseren van 'Vierdaagse slapers in de Bosduivel'.

Wordt u enthousiast van dit idee? Laat het horen en meldt u aan via het invullen van een contactformulier op www.dorpsverenigingheiliglandstichting.nl of via een berichtje naar de oorschelphls@gmail.com.

FOREVER YOUNG
een ontmoeting met:
Peter en Liedeke Croockewit

TEKST: Jan de Koning

9 mei, Petruslaan 17. "Afgelopen zaterdag is Peter 97 geworden. We hebben dat gevierd met zo'n 20 mensen, onze kinderen, hun partners en kleinkinderen. Op onze lievelingsplek, een klein boerderijtje in de bossen tussen Grave en Zeeland." Liedeke Croockewit vertelt en laat ondertussen op een i-pad geroutineerd de foto's van het feestje voorbij flitsen. "Kees Oostindie, die als politicoloog uiteindelijk van koken zijn beroep heeft gemaakt, verzorgde de catering, net als toen we 65 jaar getrouwd waren, zo'n drie jaar geleden. Het was kortom een erg geslaagde dag."

Peter glimlacht en knikt bevestigend. Delfts natuurkundige van huis uit heeft hij zijn leven lang in de technologie gewerkt, als leidinggevende. Zelfs na zijn pensionering kreeg hij niet genoeg van de wetenschap en ging hij Sterrenkunde en Paleontologie studeren aan de (toen nog Katholieke) Universiteit Nijmegen. "Toen ik met de studie begon lag de afdeling eigenlijk helemaal plat. Maar professor Jan Kuijpers wist de wetenschappelijke achterstand in te halen en de zaak weer helemaal op niveau te krijgen."
Als sterrenkundige schreef Peter samen met Thale Hadderingh een bijzonder boek waarin hij de visie van Darwin in een breder perspectief plaatst. Hij stelt dat het in de evolutie niet alleen om de biologische ontwikkeling gaat maar evenzeer om de ontwikkeling van de hele kosmos. Vooral in de laatste hoofdstukken beschrijven Peter en Thale de consequenties die deze visie heeft voor het denken over cultuur en religie. Ook na 20 jaar nog zeer actueel en lezenswaardig.

"Mijn carrière? Och, niet zo opzienbarend," relativeert Liedeke (92) haar professionele leven. "Na mijn gymnasium zou ik rechten gaan studeren, maar ik had meer met het maatschappelijke veld. Ik ben naar de Sociale Academie gegaan en kreeg een baan bij de gemeente Leiden. Mijn taak was om huisbezoeken af te leggen, aanvragen te beoordelen en contacten te onderhouden met de gezinnen om te zien hoe het hen verging. Ik kreeg daar zelfs een 'fietsvergoeding' voor van de gemeente." Liedeke heeft aan de tijd in Leiden veel herinneringen, waaruit een warm sociaal hart blijkt, maar ook veel vrienden, van wie er helaas veel niet meer in leven zijn.

"In een hofje in Leiden kreeg ik contact met tante Alida die van 14 gulden per week moest rondkomen. Als ze jarig was trakteerde zij de bewoners van het hofje, maar moest daar wel maandenlang voor sparen. En toen ze wist dat Peter in mijn leven was gekomen wilde ze graag een keer voor ons koken. We kregen speklappen die in het vet dreven en ik herinner me dat Peter zich daar manmoedig doorheen wist te eten. Later, bij de geboorte van ons eerste kind, kwam tante Alida met een bont truitje aan: gebreid van alle restjes wol, die ze her en der gevonden had."

"Ja, jong als ik was, kreeg ik al veel mee van de sociale zelfkant van de gemeente. Zo kwam een man bij me om geld aan te vragen voor een nieuw pak. Hij had al tien kinderen, maar wilde nu toch gaan trouwen. Nou, van mij kreeg hij zijn pak, hoor. En een gezin, waar elk jaar weer een kind werd geboren, kreeg van de pastoor het advies: 'man gaat boven slapen en vrouw beneden, dan komt het goed'. Op een keer zag ik op het station in Leiden iemand met een uitkering vlug zijn centenbakje wegmoffelen toen hij mij zag aankomen. Ik heb er niets van gezegd. Wel gedacht: dit zou mij ook kunnen overkomen, want je weet niet wat er allemaal kan gebeuren; en wat hebben wij geluk met elkaar en met onze kinderen en kleinkinderen die ook al weer allemaal relaties hebben."

"Geluk ook, dat we hier in Heilig Landstichting terecht zijn gekomen. We woonden al zes jaar in Hengelo toen Peter een baan in deze buurt kreeg. In 1961 kwamen we hier te wonen, op een heideveld, aan een zandpad. We mochten van de gemeente alleen een huis bouwen met één verdieping en een plat dak. Want je moest overal de Cenakelkerk kunnen zien. Later kwam die bepaling te vervallen naarmate de bomen hoger werden en de kerk toch al niet meer zichtbaar was. We konden van hieruit ook de Nebo zien liggen, maar aan de overkant was verder niets. Alleen de bakker was regelmatig aan de deur. Op een gegeven moment kwam de gemeente met 'goed nieuws': het zandpad gaat verhard worden! We kwamen toen aan een heuse straat te wonen. Vele jaren later wilden we wat meer ruimte en en hebben toen een stuk aangebouwd, twee verdiepingen."

In de zestig jaren dat Peter en Liedeke in Heilig Landstichting wonen hebben ze veel vrienden gemaakt en namen zij graag deel aan allerlei clubs, groepjes en verenigingen. Een hele lijst van namen passeert de revue. "Zoals we nu bezig zijn hebben we misschien pas een tachtigste gehad van wat we allemaal hebben meegemaakt in ons leven," vertelt Liedeke.
Uit die duizend en één verhalen haalt Peter graag nog een herinnering op over de brief in het Engels die hij moest vertalen voor een vrouw op een eilandje in de Adriatische zee. Ze maakten daar op een geleende vissersboot een zeiltocht van eiland naar eiland. "Ik hoopte dat het een positieve brief zou zijn van de zoon aan zijn moeder en vroeg me af wat ik zou zeggen als er nare dingen in zouden staan. Gelukkig was het een vriendelijke brief, dus toen heb ik hem met plezier vertaald en daarmee het moedertje gelukkig gemaakt."

Zo bijzonder als deze ontmoeting op een eilandje in de Adriatische zee, zo bijzonder was mijn ontmoeting met Peter en Liedeke; twee van de oudste inwoners van ons dorp voor wie zeker geldt: forever young. Een voorrecht om ze te leren kennen.

Peter en Liedeke Croockewit

BRIDGEN IN DE ZOMERMAANDEN

Heel veel clubs houden een zomerpauze, maar bridgeclub Heilig Landstichting gaat gewoon door!!
Vindt u het leuk om te bridgen, dan kunt u iedere dinsdagmiddag, met of zonder partner, meedoen aan een bridgedrive.

Wanneer:	**13.30 - 17.30 uur op dinsdagmiddag**
Waar:	**in de Bosduivel.**
Aanmelding:	**ter plaatse vanaf 13.00 uur.**
Kosten:	**€3,00 per persoon een kopje koffie/thee inbegrepen.**

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Ine Cox, tel. 06-46149844 of via e-mail **ine.cox@gmail.com.**

Sietse Jager nieuwe directeur Orientalis

TEKST: Jan de Koning

Per 21 maart heeft het bestuur van Orientalis Sietse Jager benoemd tot nieuwe directeur. Jager begon vorig jaar in maart bij het museum als gebiedsontwikkelaar en programma-manager. Hij werkte in deze periode aan een routekaart naar het toekomstige, vernieuwde cultuurpark. Op een bankje in de zon, uitkijkend over de kruidentuin bij het Joodse dorp, houden we die toekomst tegen het heldere lentelicht.

Wat moet ik me voorstellen bij een routekaart?

"De routekaart beschrijft in grote lijnen de ontwikkeling van het park voor de komende vier jaar. Die ontwikkeling loopt over drie sporen: ecologisch, cultuurhistorisch en devotie/levensbeschouwend. In de ecologische lijn gaat het over de ontwikkeling van het landschap; de komende jaren moet het gebied aantrekkelijker worden voor bezoekers en staat de aansluiting bij het begraaf- en gedenkpark op het programma. De verschillende tuinen, speelplekken, zichtlijnen en rustpunten willen we op orde brengen. Het landschap is de drager van het museumpark.
Het cultuur-historische spoor gaat over de gebouwen en de bestemming daarvan. Zo zijn we kortgeleden verhuisd van ons 'oude' kantoor naar het hoofdgebouw. Op iets langere termijn gaan we aan de slag met herbestemmingen van de Syrische boerderij, het parkeerterrein en de Piet Gerritszaal. We willen in en rond het park verblijfsmogelijkheden creëren die aansluiten bij het derde spoor, 'devotie'. Hiermee bedoelen we alle educatieve, spirituele en belevingsprogramma's die passen binnen, of aansluiten bij onze missie. Alles bij elkaar moet de routekaart leiden tot een compleet museumpark, een ontmoetingsplek waarvan bezoekers weer thuis komen met een blijvende waardevolle herinnering."

Wat wil je dat mensen zich blijven herinneren na een bezoek aan Orientalis?

"Dat zal per persoon wisselen. Maar met het landschap en de tuinen in combinatie met de dorpjes, de gebouwen en de programma's willen we mensen een ander, nieuw perspectief bieden in hun leven, in hun zoektocht naar wat het leven betekenis geeft. Ik loop hier nu een jaar rond en uit eigen ervaring kan ik zeggen dat in het afgelopen jaar een aantal zaken die mijn leven zin geven bij elkaar zijn gekomen. Om me volledig in te kunnen zetten voor het museumpark heb ik mijn baan bij Talis opgezegd en ben ik aan de slag gegaan om ook hier in het museum een aantal losse elementen met elkaar te verbinden. Zo worden de tuinen aangepakt door vrijwilligers uit het dorp, het hoofdgebouw is verbouwd en heeft er een horecavoorziening bijgekregen, waardoor het aantrekkelijker is voor bijzondere exposities. In de Romeinse herberg is een sociale onderneming die sappen maakt gevestigd en het gebouw aan de ingang van het park wordt verbouwd tot een meditatie- en lezingencentrum. In de Syrische boerderij is Quest, een teambuildingsbedrijf, gevestigd en het voormalige kantoor herbergt nu een spirituele leergemeenschap, een zogenaamde IBBO school."

Deze samenwerking met bedrijven en organisaties, zijn die representatief voor hoe Orientalis er over vijf jaar voor jou uitziet?

"Min of meer wel. Over vijf jaar zie ik in het museumpark wonderlijke dingen voor me: spelende kinderen, een prachtig landschap dat rust, ruimte en stilte uitstraalt, maar waar tegelijk ook allerlei uiteenlopende activiteiten plaatsvinden op educatief, spiritueel en recreatief gebied. Een 'eetbaar 'landschap met een permacultuurtuin, kruiden, groenten en fruitbomen vormt de inspiratie voor een leven in harmonie met de natuur. Een fris, jong imago zonder de strakke, dogmatische benadering, maar stimulerend tot open debat en dialoog. Een gezonde exploitatie waarin meerdere organisaties en bedrijven een rol spelen in een programma-aanbod dat aansluit bij de missie van het museumpark: een podium bieden voor levensovertuigingen, maatschappijbeelden en waardeoriëntaties. Ik kijk ernaar uit om het museumprogramma weer op volle toeren te laten draaien. Naast de permanente gebouwen en dorpjes zijn er wisselende tentoonstellingen te zien en tal van activiteiten voor jong en oud, binnen en in de natuur. Ik vind dat we het goede moeten behouden, maar dat dit aangevuld moet worden met nieuwe en soms verrassende activiteiten zoals lezingen en rondleidingen, of tokkelen en yoga op een SUP-board. Alles zal gericht zijn op bijzondere manieren om onze natuur en het museumpark bewust te maken en te beleven."

Hoe kijk je aan tegen samenwerking met en betrokkenheid van dorpsbewoners?

"Een van de kernwaarden van Orientalis is 'openheid'. Open voor het debat, open voor uiteenlopende geloofs- en levensovertuigingen, natuurlijk open voor bezoekers en vooral ook open voor omwonenden, vrijwilligers en Vrienden van Orientalis. Die laatste groepen zien we als belangrijke 'stakeholders.' We zijn goed op weg om elkaar beter te leren kennen en wederzijds vertrouwen te ontwikkelen. Regelmatig willen we afstemmen over de ruimtelijke en programmatische plannen, vooral over de eerste prioriteit, het landschap. Onze deur staat altijd open en wij blijven zoeken naar ideeën, kansen en mogelijkheden om het imago van het park te verlevendigen. Daarvoor zijn voortdurend nieuwe impulsen van buiten nodig, van jonge mensen. Zij brengen een nieuwe dynamiek, terwijl we tegelijkertijd ook de rentmeesters van het Orientalis concept moeten blijven. Om het nieuwe imago op te bouwen is het zaak om de veranderingen in ons denken voortdurend uit te stralen en te laten zien, bijvoorbeeld in de lezingen op de donderdagavonden, of in de ruimte die we geven aan vrijwilligers die de aanleg en het onderhoud van de permacultuurtuin op zich hebben genomen. Faciliteren van deze flexibele inzet is en blijft voor ons een voorwaarde voor continuïteit."

Tot nu toe waren de Vrienden van Orientalis ondergebracht in een zelfstandige stichting. In de loop van 2022 wordt deze ondergebracht binnen de organisatie van Orientalis. Wat denk je daarmee te bereiken?

"Het financieel sluitend krijgen van het museumpark is een van de grootste uitdagingen. We zijn over een breed front bezig om het park financieel gezond te krijgen. Dat gaat allereerst via entreegeld voor het park en voor evenementen en activiteiten, maar ook via projecten en -liefst structurele- subsidies en samenwerking met bedrijven en organisaties. Binnen dit wervingsbeleid past ook het vriendenconcept. We willen hier een substantiële financieringsbron van maken: van 100 naar 1000 vrienden en van 0 naar 100 'donateurs' die het park met een groter bedrag kunnen en willen sponsoren. Daarom hebben we de Vrienden samengevoegd in een organisatieonderdeel. Sinds een paar maanden is de geactualiseerde sponsoringpagina actief op www.museumparkorientalis.nl."

De gemeente stelde als voorwaarde voor subsidie dat de bewoners van de Heilig Landstichting meer betrokken zouden worden bij de planontwikkeling. De bewoners hebben inderdaad een aantal adviezen en ideeën geleverd. Kun je aangeven wat Orientalis hiermee heeft gedaan?

"Op 9 mei hebben wij, dat wil zeggen bestuur en directie, een update gegeven voor belangstellende dorpsbewoners. Daarin hebben wij aangegeven wat we hebben overgenomen van de inbreng van dorpsbewoners, maar ook wat we bewust niet, of nog niet hebben meegenomen in onze plannen. De belangrijkste aanbeveling was, denk ik, de waardering van het landschap. Het pleidooi vanuit het dorp voor een sterkere focus op landschappelijke kwaliteit hebben wij volledig gewaardeerd. Tot op heden blijft de betrokkenheid van dorpsbewoners in dit opzicht concreet, doordat elke week zo'n 10 vrijwilligers uit Heilig Landstichting bezig zijn in de tuinen en in het onderhoud van het park. Waar we ons ook sterk voor hebben gemaakt is de samenwerking met organisaties en bedrijven uit de omgeving; iets wat ook sterk werd geadviseerd vanuit de werkgroep op gebied van financiële dragers. Met de werkgroep ruimtelijke plannen stemmen we nog steeds enkele keren per jaar af over de ontwikkelingen rond verblijfsmogelijkheden en herbestemming van de gebouwen."

Nieuwe bewoners***

Cecile Buzing en Jac Ansems | *Pauluslaan 6*

Hun huis staat blinkend wit te schitteren in de avondzon als wij aankomen bij Pauluslaan 6. Alles lijkt wel nieuw, terwijl het huis toch al een groot aantal jaren achter de rug heeft. De net rondom aangelegde tuin ligt er perfect bij. Een plaquette, bij de vrolijk ogende rode voordeur, trekt meteen onze aandacht.

TEKST: Miep Thuijls/Wim de Vries

Na een druk op de ding-dong bel zwaait de deur meteen open en kijken Cecile en Jac ons breed lachend en verwachtingsvol aan. Wij wijzen op de plaquette en vragen waar die vandaan komt.
Jac steekt van wal: "Ja, dat betekent 6 juni 1900. Mijn grootvader heeft het in zijn huis gemetseld destijds. Ik heet ook Jac dus dat komt mooi bij elkaar zo. Toevallig kwam het beschikbaar toen het oude huis werd verbouwd. En ik vroeg onze architect meteen om er een mooi plekje voor te zoeken. En dat is gelukt."

"Jac Ansems 6/6 1900" staat er mooi gestileerd op."

Eenmaal binnen voelen wij ons meteen welkom. En dat is niet onverwacht omdat we van de overbuurvrouw hoorden dat Jac en Cecile best graag in de Oorschelp wilden staan. Cecile zou tegen haar hebben gezegd: 'Wij wonen hier nu een half jaar, ik zou het leuk vinden om binnenkort aan de beurt te zijn. We lezen de Oorschelp altijd van voor naar achter!" Toen ons dat ter ore kwam planden we snel een afspraak!

Jac en Cecile hebben elkaar in Nijmegen ontmoet tijdens hun studie geneeskunde. Cecile werkt al 29 jaar als kinderarts in het Canisius Wilhelmina Ziekenhuis. Jac is specialist Ouderengeneeskunde en inmiddels gepensioneerd. Vroeger heette dat beroep verpleeghuisarts en zijn werkgebied was vooral het Land van Cuijk.

Jac is, naar eigen zeggen, een echte stadsjongen uit Eindhoven en Cecile komt 'uût' Druten. "Het Canisius is echt een ziekenhuis waar ik me helemaal thuis voel", zegt ze, "we hebben ook een polikliniek in Druten en het is gek, maar daar voel ik dat ik de mensen beter ken. Ik weet niet hoe dat werkt, maar je bent er thuis. Mijn beide ouders zaten daar ook in het onderwijs, dus vaak is het van: bent u niet een dochter van .....?"

Het is een lastige maar ook interessante periode geweest voor Cecile, de afgelopen COVID19 tijd. "Kinderen moesten thuisblijven en werden inderdaad minder ziek, maar na de lockdown kwamen alle virussen, die normaal in de winter actief zijn, terug in de zomer. Schoolsluiting was voor kinderen echt niet goed, ze hadden geen sociale contacten, geen sport en er is een toename van overgewicht. Maar de positieve kant was dat we in het ziekenhuis heel veel solidariteit voelden, besluiten konden nemen die ook snel uitgevoerd werden. Het was echt crisismanagement en bijzonder om te merken wat dan allemaal wel kan."

Hoe zijn jullie in ons dorp terecht gekomen?
"Gelokt door vrienden die wonen in de Koning Davidlaan, 2 jaar geleden inmiddels. We woonden in de Winkelsteeg bij het Maas-Waal kanaal. Dus dit is een hele verandering. We hebben bewust voor een bungalow gekozen. We willen de komende 30 jaar hier lekker blijven. We hoorden dat dit een heel actief dorp is waar veel georganiseerd wordt en dat klopt. We mochten al meedoen met het golftoernooi terwijl we hier nog niet woonden. Met Koningsdag was ik één van de vossen bij de vossenjacht en deed Jac mee aan jeu de boules," zegt Cecile. Jac vult vervolgens aan: "Ik doe mee, als enige man, aan Sportief Wandelen en ik doe op dinsdagmiddag mee aan bridgen. "Ja, dat kan allemaal als je gepensioneerd bent. Nu de tuin is aangelegd ben ik ook dagelijks bezig met onkruid wieden. Ik heb het boekje Onkruid herkennen ook maar meteen aangeschaft". We kijken om ons heen, de tuin is enorm dus dat je daar dagelijks mee bezig bent snappen we. "Oh ja" zegt Jac, "Ik heb ook nog op het stembureau geholpen in de Rozenhof. Het tellen van

de stemmen ging hier zó gesmeerd, het was een fluitje van een cent".

"We hebben de verbouwing met interesse gevolgd, van een afstandje" zegt Wim. "Hoelang dachten jullie dat die zou duren? 10 weken, 13 weken?" "Nou, dat werd 2 keer zolang. We hadden het zo ruim gepland en tijdens de verhuizing was het nog spannend anders hadden we nog een paar dagen moeten overbruggen. Ze waren nog bezig met de kozijnen toen wij al voor de deur stonden met onze spullen. Het huis is helemaal ingepakt in een dikke laag isolatiemateriaal en daar overheen is een laag gepleisterd. Er is een klein stukje aan de woonkamer bijgebouwd. In de gang is een vide aangebracht opdat die mooi licht en heel ruimtelijk is. We hebben natuurlijk ook zonnepanelen en lage temperatuur verwarming en een elektrische auto. Maar een warmtepomp daar ben ik nog wat huiverig voor. We zijn nog niet helemaal van het gas af", zegt Jac.

Allebei zijn ze heel blij met de overgang naar ons dorp. Het is echt boven verwachting leuk. "We hebben hele lieve buren in de straat, de stad en de bossen zijn dichtbij. Alleen geen winkel maar dat is niet echt een probleem." Cecile heeft ergens gehoord dat er misschien een kleine AH op Mariënbosch komt, maar dat kunnen we niet verifiëren.
Een complimentje voor de gemeente Berg en Dal vinden ze wel op z'n plaats. "We hoefden maar te bellen over het openbare groen hier aan de straat of de medewerkers van de groenvoorziening kwamen nieuwe struikjes planten in het stukje openbaar groen voor onze tuin."

"We hebben een caravan op de oprit zien staan dus jullie zullen wel van reizen houden?"
"Ja, we hebben al aardig wat gezien, Nieuw Zeeland, Australië, Namibië, Sri Lanka...maar nu hebben we een beetje vliegschaamte dus houden we het dichter bij huis. We hebben veel in de bergen gewandeld en geklommen met de kinderen vroeger en gekampeerd en lange afstandswandelingen gemaakt," zegt Cecile.
We hebben een zoon, Jasper van 27, die heeft IT gestudeerd en zit nu op de KMA. En dochter Sophie van 29 heeft geneeskunde gestudeerd in Groningen en werkt nu aan haar proefschrift. Daarna wil ze zich specialiseren in de huisartsgeneeskunde. Zij woont in Amsterdam met haar Amerikaanse vriend."

Het is bijna tijd om afscheid te nemen van deze enthousiaste nieuwe bewoners. "Schrijf maar op dat we heel graag deel willen uitmaken van het dorp. Zet ons maar op de reservelijst van bezorgers van de Oorschelp en andere klussen." zegt Cecile.

Dat laatste knopen we maar wat graag in onze oren!

De Zendo

Lieve Heilig-Landers,

Dit jaar, eind september, openen wij, Lotte en Misha, met onze partners De Zendo in het voormalig horecapand bij de ingang van Orientalis.

'Wat is dat, een zendo?', zul je misschien denken. Nou, een zendo is een meditatieruimte in het zenboeddhisme. Maar we interpreteren dat ruim. De Zendo biedt letterlijk en figuurlijk ruimte om met open verwondering diverse wijsheidstradities te leren kennen, beoefenen, en verder te ontwikkelen. De Zendo is een plek waar je tot rust komt en reflecteert. We hopen dat je hier even de tijd kunt nemen voor jezelf met een kop koffie en een goed boek na een wandeling op Orientalis. En als je verdieping zoekt, kun je hier door o.a. zen en mindfulnesstrainingen waardevolle en soms pittige inzichten op doen. Inspiratie waarmee je van waarde bent voor jezelf, je omgeving en de wereld.

We zien er ontzettend naar uit dat wij binnenkort onze deuren mogen openen op Orientalis. In deze bosrijke omgeving met de rijke religieuze historie én potentie voor nieuwe religieuze ontwikkelingen voelen we ons direct thuis. Samen met onze drie partners (Zen Centrum Nijmegen, Didie Retreats en Han Fortmann Centrum) gaan we voor een vruchtbare samenwerking met en kruisbestuiving tussen alle betrokkenen op het park. En zeker ook met de inwoners van Heilig Landstichting!

We hebben al mogen ervaren hoe warm en betrokken veel bewoners bij het park zijn en we zien ernaar uit om in die sfeer samen verder op te trekken.

We gaan er iets moois van maken (ook letterlijk, want we zijn deze zomer nog stevig aan het verbouwen) en hopen je gauw te zien in De Zendo!

Lotte Luigjes: Art director & coördinator De Zendo
Misha Beliën: Zenmonnik & documentairemaker

Cenakelpoort
gevallen en herrezen

TEKST en FOTO'S: Wim de Vries

Al meer dan een jaar lag ze daar, ten dode opgeschreven, troosteloos in het groen. De poort ter aarde gevallen, in stukken door een aanrijding met een haastige koerier.

Echter op 1 juni herrezen! Door noeste arbeid van kunstige vakmensen, een krachtige kraan en inzet van Bert Peters.

Kennismaking wijkagent

TEKST: Dorothé Derks

De straatcontactpersonen van Heilig Landstichting mochten, tijdens de halfjaarlijkse bijeenkomst, kennis maken met de nieuwe wijkagent Monique Boy.
Sinds februari 2022 is Monique Boy, 39 jaar, wijkagent voor Heilig Landstichting en Berg en Dal. Naast haar reguliere werk als politieagent heeft ze als wijkagent een sociale functie en is aanspreekpunt voor grensoverschrijdende zaken. De wijkagent is als het ware het oog en oor van de wijk. Ze vertelt dat er soms ook 'politie-overstijgende problemen' gebeuren, waarbij er contacten zijn met Gemeenten, zorginstelling, woningbouwvereniging e.d.

Het politiebureau in Wijchen, Tweestromenland Maas & Waal, is de vaste standplaats van wijkagent Monique Boy. De regio die de politie vanuit daar bedient is vanaf Zaltbommel tot aan Millingen aan de Rijn.

Mocht er hier in Heilig Landstichting een keer behoefte zijn aan een voorlichtingsbijeenkomst over bijvoorbeeld internet fraude, dan kan Monique Boy daar aan meewerken en/of informatie aanleveren. Mocht je iets verdachts zien of vervelends meemaken, laat het weten en informeer de politie daarover. Dat kan via de website www.politie.nl onder het menu, aangifte of melding.

wijkagent Monique Boy uitgerust met veiligheidsvest, complete koppel met vuurwapen, pepperspray, wapenstok, handboeien en bodycam. Een indrukwekkend extra gewicht van alles bij elkaar wel 10 kilo. Binnenkort komt er ook nog het stroomstootwapen de Taser bij.

Een vraag aan de wijkagent:
Wanneer bel je nu welk nummer?
Het antwoord was helder:

- *Bel bij urgente situaties 112 (spoed is bloed);*
- *Bel bij alle politiezaken 0900 8844;*
- *Mail als het gaat om het melden van niet-dringende zaken: bv. kenteken van een verdachte auto doorgeven, hardrijden op bepaalde punten, vaker overlast, verdacht persoon: stuur een e-mail aan: monique.boy-postema@politie.nl.*
  Bij twijfel of het wel of niet een politie zaak is, mail haar dan gerust.

Bedankt Monique Boy voor de sympathieke kennismaking en je tijd. Met hartelijke groet van de contactpersonen.

Een uitdagende Koningsdag 2022

TEKST: Jaap Vesten

Terwijl de Paashaas nog zat na te puffen van een drukke zondagochtend de week ervoor – heel jeugdig HLS was die dag weer rondom het speeltuintje te vinden geweest om mee te zoeken naar de verstopte chocolaatjes – was het op 27 april alweer KONINGSDAG! Tegen een werkelijk stralende, zonnige achtergrond had het Oranjecomité van ons dorp weer een spetterend programma in de steigers gezet. Genoeg activiteiten om onze jeugd uit te dagen.

De kleinsten werden fysiek uitgedaagd door een fijn springkussen, met dank aan Lennart, terwijl anderen hun creativiteit kwijt konden in het zo bont mogelijk versieren van hun fiets. De wat oudere kinderen daagden hun speursensoren uit met een gezellige vossenjacht in de buurt. Wat scheelt dat nu van een normale woensdag, hoor ik u denken. Klopt: vreemde vossen zien we allemaal wel eens in de straten van ons dorp.

Maar een snorkelaar in een vijver, of een knalroze fitness-guru die midden op straat haar oefeningen doet? En wat te denken van een Chinese dame die thee drinkt in haar voortuin, of een vogelaar op de hoek van de straat? Een inbreker op klaarlichte dag, een wielrenner in een tuinpad, of een bergbeklimmer in vol ornaat? Het was een flinke speurtocht, met dank aan alle vossen!

Andere kinderen werden uitgedaagd op hun onderhandelingsvaardigheden. De kleedjesmarkt bij de speeltuin was weer een kleurige verzameling spulletjes die – voor een treffend bod – van eigenaar konden wisselen. Duurzaamheid in optima forma, zeg maar.

Al met al weer een heerlijke Koningsdag, met dank aan alle kinderen en het Oranjecomité!

Koningsdag Jeu de Boules Lanentoernooi

TEKST: Bert Peters

Na 2 jaar onderbreking hebben we op Koningsdag ons 1e lustrum gevierd van ons Jeu de Boule Lanentoernooi op onze prachtige door de gemeente Berg en Dal gefinancierde baan. Het was prachtig zonnig weer en de baan was omringd door de vrijmarkt van onze jeugd uit ons dorp.

Wij speelden met 10 teams en onze wedstrijdleider Henk Bongers had weer een mooi wedstrijdschema in elkaar gezet zodat alle lanen aan bod kwamen.

Uiteindelijk kwamen team 1 uit de Moses en Aäronlaan en team 2 uit de Pauluslaan in de finale, met als winnaar de Moses en Aäronlaan. Met dank aan de Dorpsvereniging voor de culinaire bijdrage aan onze “stamtisch”.

Cursus AED bij de Bosduivel

TEKST: Tom Smit en Wim de Vries

Al jaren hangt er een AED bij de Bosduivel en onlangs is deze vervangen door een nieuw exemplaar. Gelukkig is dit apparaat, bij mijn weten, nog nooit gebruikt!
Maar wat als er wel een bezoeker wordt getroffen door een hartaanval? Wat moet je doen of juist laten? Hoe werkt zo’n AED? Wie kan daar mee uit de voeten? We nodigen u uit om wegwijs te worden in de toepassingsmogelijkheden van de AED.

AED staat voor Automatische Externe Defibrillator en is een draagbaar apparaat dat het hartritme weer kan herstellen bij een hartstilstand. Dit gebeurt door het geven van een elektrische schok.
Om u bekend te maken met de toepassing van de AED en reanimatie technieken wordt op één avond een basiscursus georganiseerd door de EHBO vereniging. Indien u slaagt voor de cursus, weet u hoe u moet handelen als er zich in uw directe nabijheid een hartstilstand voordoet. De locatie van deze cursus is de Bosduivel in Heilig Landstichting .
De cursus wordt gegeven door een erkend instructeur van de Nederlandse Reanimatie Raad, de NNR. Na het volgen van de cursus ontvangt u een certificaat en kunt u zich aanmelden bij de stichting “burgerhulpverlening”.
Deze cursus wordt u gratis aangeboden door de besturen van de Bosduivel en de Dorpsvereniging.
De bijeenkomst vindt plaats in september.

Nieuwsgierig en zin om mee te doen? Maak uw belangstelling kenbaar via het contactformulier op de website van de dorpsvereniging of stuur een bericht naar: debosduivel@gmail.com.

Bloeiende bomen met een verhaal

TEKST: Helen van der Ven

De begraafplaats van Heilig Landstichting is in alle seizoenen bijzonder. De winterse stilte, de uitbundige kleuren van de herfst, de warme zomerdagen in de schaduw van de machtige beuken hebben allemaal hun charme. Maar in de meimaand, als alle bomen bloeien, kom je ogen en oren te kort.
Vanuit ons dorpshuis De Bosduivel doen we 2x per maand op vrijdagmiddag een wandeling in de buurt met een bijzonder verhaal. Het kan over vogels gaan, een historisch gebouw, een tuin met beelden. Vandaag, 13 mei, lopen we naar de begraafplaats en gaan we op zoek naar de bloeiende bomen.

We worden verwelkomd door de hartjesboom, echt waar, de bladeren hebben de vorm van een hartje.
Iets verderop staat de Judasboom met rood-paarse bloemen. Het verhaal wil dat Judas na zijn verraad zich verhangen heeft aan zo’n boom. De bloemen, die stralend wit waren, kleurden rood-paars van schaamte.
Sneeuwklokjes in een boom? Op de begraafplaats kun je ze vinden.
Ook de bast van bomen kan bijzonder zijn. We zien een slangenesdoorn, de bast lijkt op de huid van een slang. De Latijnse naam is acer davidii. De Franse pater, père David, heeft deze soort ontdekt in China. Eigenlijk was hij daar om mensen te bekeren. Maar hij was ook bioloog en ging liever op expeditie. Zo ontdekte hij ook in China de zakdoekjesboom. Op de begraafplaats staat deze dichtbij een rode beuk. Het lijkt echt of er witte zakdoekjes in de boom hangen.

Het meest indrukwekkend is misschien wel de ginkgo, de Japanse notenboom, een levend fossiel. Hij heeft de dinosaurus zien komen en gaan, hij heeft de aap mens zien worden. Het verhaal wil dat de ginkgo in Hiroshima in 1945 de atoombom heeft overleefd. Zo is hij het symbool van hoop en vrede geworden.
Deze en vele andere boomverhalen staan in het boek ‘Bomen’ van de auteurs Peter Megens en Bart Bulkens, te koop bij het kantoor van het museum. Achterin het boek zit een plattegrond waarop de plaats van de bomen duidelijk is aangegeven.
Na de bloei gaan zich de vruchten en zaden ontwikkelen. Ook die leveren prachtige verhalen op.
We gaan zeker in de herfst weer kijken!

van boven naar beneden: de hartjesboom, de sneeuwklokjesboom, de zakdoekenboom en de ginkgo

Festival De'Bardi bij Museumpark Orientalis
luister en verwonder je

persbericht

Museumpark Orientalis en internationaal gerenommeerd muziekensemble Camerata De'Bardi organiseren samen een reeks inspirerende concerten in bijzondere museale setting. Donderdag 16 juni, zaterdag 18 juni en dinsdag 21 juni staan Verdi's meesterwerk Rigoletto, verschillende stukken van Mozart en een symfonisch concert op de agenda ban het museumpark.

Tijdens Festival De'Bardi presenteert het muziekensemble opera en verwante kunstvormen op een speelse en vernieuwende manier aan een breed publiek. Kunstenaars van over de hele wereld en vanuit alle disciplines komen samen en ontwikkelen nieuwe vormen van interdisciplinair muziektheater.

Donderdag 16 juni om 19.30 uur kun je de première van Verdi's opera Rigoletto bijwonen, één van de meest iconische titels aller tijden en daarom ook de 'Star Wars' onder de opera's genoemd. In deze psychedelische enscenering verblindt de hoofdpersoon zichzelf in zijn verdriet om het verlies van zijn dochter. Op het podium ontstaan twee droomachtige dimensies, met twee versies van Rigoletto.

Zaterdag 18 juni staat de avond vanaf 20:00 uur in het teken van Mozart. De avond begint met klarinetconcert K622 en fluitconcert K314.

Na de pauze staan vioolconcert nummer 4 en symfonie nr. 25 op het programma.

Ook dinsdag 21 juni 20:00 uur belooft het programma veel goeds. Het ensemble speelt dan een aantal klassieke topstukken; van Brahms Vioolconcert op. 77 tot Stravinsky's Pulcinella Suite en alles daartussen in.

De samenwerking met Museumpark Orientalis is passend. Het museumpark slaat nieuwe wegen in en maakt dit steeds meer tastbaar voor haar publiek. Museumpark Orientalis wil een ontmoetingsplek zijn voor religie en levensbeschouwing. Een eigentijds pelgrimsoord voor -bijvoorbeeld - de individuele bezoeker met een eigen zoektocht, voor de cultuurmaker die reflectie en bezinning wil stimuleren, voor de docent die leerlingen onderwijs wil laten beleven, voor mensen die zich willen verdiepen in waar ze wel en niet in geloven, voor allen die inspiratie willen vanuit verschillende mens- en wereldbeelden. Kunst en muziek kunnen daarbij een belangrijke rol spelen.

Meer informatie en de mogelijkheid tot aanmelden is te vinden op **www.museumparkorientalis.nl.**
Gratis toegang met museumkaart.

Raadsel

Op deze foto van een witte muur, die zijn er vele in ons dorp, staat de tekst "DE ARK" met daarboven een roeiboot.
Op welk adres in ons dorp is deze foto gemaakt?
Stuur uw antwoord naar: **oorschelphls@gmail.com** of stuur het antwoord op via het contactformulier op **www.dorpsverenigingheiliglandstichting.nl**

Voor de winnaar, degene die het eerste het goede antwoord doorgeeft, loven we weer een mooi prijsje uit!! Welke speurder weet het antwoord?

Cenakelkerk

Open Monumentendag
Zaterdag 11 juni: 11.00-16.30 uur
Zondag 12juni: 12.30-17.00 uur

Binnen zie je van de vloer tot het hoogste puntje in de koepel levensgrote schilderingen met Bijbelse taferelen uit het oude Jeruzalem. De audiotour neemt je mee langs deze verhalen; vergeet vooral niet om de duizenden mozaïekstenen in de Mariakapel te bewonderen. Bovendien kun je tijdens de Open Monumentendag Special genieten van de klanken van het orgel terwijl je de tijd neemt om vanuit een van de kerkbanken deze kleurexplosie in je op te nemen.

Afrikamuseum

KetiKoti-festival
van 18 juni tot 21 augustus
Heden van het Slavernijverleden

In 1863 werd slavernij in de Nederlandse koloniën afgeschaft, pas in 1873 konden de slaafgemaakten de plantages verlaten. Dat lijkt lang geleden, maar de ongelijke raciale verhoudingen die in honderden jaren zijn opgebouwd, zijn niet vanzelf verdwenen. Nederland is gevormd door het slavernijverleden en dat is tot op de dag van vandaag voelbaar en zichtbaar in de samenleving.
Het museum is geopend van dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 17.00. Op zaterdag en zondag van 11.00 tot 17.00. In de Zomervakantie ook op maandag open: 11, 18, 25 juli 2022 & 1, 8, 15, 22, 29 augustus 2022

Orientalis

Festival de'Bardi
16, 18 en 21 juni in de avond
16 juni, Rigoletto – De blinde nar
18 juni, Mozart suprematie concert
21 juni, Symfonisch concert
(zie website Orientalis voor de precieze tijden!).
Gratis toegang met museumkaart!

Golftoernooi Heilig Landstichting

17 september 2022
Opgeven voor deelname bij Bert Peters.
Stuur een bericht met je naam en adres naar
bertpeters@lijbrandt.nl

Dorpsvereniging Heilig Landstichting

Wandelen
Wandelclub Bosduiveltje:
15 juni wandeling Mulerskop heidewandeling
Wandelen met Annelies:
10 juni bezoek aan Hortus Nijmegen en de theetuin.
24 juni bezoek aan de beeldentuin van Marianne van de Kamp.

Midzomersoep
24 juni
Christianne de Meijer, Dyonne van Duren en Tony te Pas gaan op vrijdagmiddag de keuken in en verzorgen weer een heerlijke maaltijdsoep met brood en iets lekkers na! Aanmelden voor 22 juni a.s. via de evenementenkalender op de website.

Inloopavond omgevingsvisie
Heilig Landstichting in De Bosduivel
27 juni
Eerder gaven ongeveer 540 deelnemers al hun mening via een enquête. De gemeente wil graag met u verder praten over woningbouw, duurzaamheid, de toekomst van ons fraaie landschap en andere onderwerpen. Door middel van een aantal voorwerpen dagen we u tijdens de inloopavonden uit om aan te geven wat uw ideeën zijn. Inschrijven is niet nodig, u kunt gewoon binnenlopen op de geplande avonden.
Zo maken we samen met u de zogenoemde

omgevingsvisie. Dat is een plan dat iedere gemeente moet maken. In dat plan geven we aan wat we in de toekomst willen met onze dorpen en het buitengebied.
Meer informatie: https://samenbergendal.nl/nl-NL/folders/omgevingsvisie-berg-en-dal

Lustrumfeest in combinatie met Burendag
24 september
In 2007 werd de Dorpsvereniging Heilig Landstichting opgericht. De DV bestaat dit jaar dus 15 jaar.
Kijk voor het programma elders in dit blad.

Werkgroep Duurzaamheid / Vegetarische week.
24 t/m 30 september
Voor Burendag kun je een ingrediëntenpakket bestellen met lokale producten om mee te doen. De Werkgroep Duurzaamheid zorgt weer voor een receptenboekje om je te inspireren en motiveren.

Dorpslunch / Restaurant de Rozenhof
Iedere 1e woensdag van de maand van 12.00 uur tot 14.00 uur
Deelname € 15,00 p.p.
Reserveren kan via uw straatcontactpersoon.
Zie hiervoor ook het Oorbelletje dat u maandelijks ontvangt in uw brievenbus).

50+ Sportief wandelen onder begeleiding
op dinsdag van 10:30 - 12:00 uur

Vereniging 50 Plus Sportief
vanaf 30 augustus
- lessen ***Pilates*** om 9.00 uur,
- ***Functioneel Bewegen*** voor de wat oudere senioren om 11.00 uur.

Voor informatie en aanmelding kunt u contact opnemen met Hans Bartels, jhhbartels@kpnmail.nl of telefonisch 06-20245760.

Bezoek onze website www.dorpsverenigingheilig-landstichting.nl voor een actueel overzicht van de evenementen en cursussen.

- advertentie -

Zen uit het hart – meditatie die werkt

OP **ZONDAG 25 SEPTEMBER** FEESTELIJKE OPENING VAN ONZE NIEUWE ZENDO OP HET TERREIN VAN ORIENTALIS.

ZEN CENTRUM NIJMEGEN

www.zennijmegen.nl (024-7850103)

- Zomerzitten in juli en augustus op maandagavond van 19.45-21.30 uur.
- Zomersesshin van 17 t/m 21 augustus in De Pauenhof.
- Gratis open les op zaterdag 10 september om 14.00 uur.
- Het starterstraject begint na de zomer op donderdagavond 15 september en omvat 5 avondbijeenkomsten.
- Doorgaande Zengroepen op maandagavond en dinsdagavond 19.45-21.30 en op woensdag- en vrijdagochtend 09.45-11.30. Instromen altijd mogelijk. Begindata: 12, 13, 14 en 16 september.
- Dana Daisan. *Daisan*: persoonlijk onderhoud. Elke laatste zondag van de maand tussen10.00 en 11.30 uur. Deze service is op basis van *Dana*: Je bepaalt zelf of en wat je betaalt.

Droomwoning kopen zonder voorbehoud van financiering?

HET KAN VEILIG!

Financieel Fit®

Financieel Fit I Nijmegen
Marienburg 92
6511 PS Nijmegen
nijmegen@financieelfit.nl
financieelfit.nl

Bel nu voor een passend advies:
024 - 388 3338

Op zoek naar uw droomhuis?
Aangenaam.

Pulles
MAKELAARDIJ

www.pullesmakelaardij.nl

inQasa

Procesmanagement & Bouwsupport

Ondersteunt u in woonkeuze en bouw-ideeën :
- ~ Woningaanpassing voor senioren
- ~ Bedrijfsruimte aan huis creëren
- ~ Leef- en woonruimte aanpassing
- ~ Vastgoedbeheer en ontwikkeling
- ~ Architecten- en aannemerselectie
- ~ Vergunningen, procedures
- ~ Technisch advies, inspectie

Met inQasa houdt u grip op het bouwproces.
InQasa ontzorgt en geeft vertrouwen.

Heeft u ideeën en bouwplannen?
Neem dan contact op voor een kennismaking.

Vitaal Blijven Wonen in ons Dorp

inQasa
-Vastgoeddiensten-

Nijmeegsebaan 152
Heilig Landstichting

024 360 8251
0650 526 785

www.inQasa.nl
info@inQasa.nl

www.voetreflexcoach.nl
024 8453136
Moses en Aaronlaan 16

Stress? Niet lekker in je vel?
Hielspoorachtige klachten?
Of juist iets heel anders?

Wees welkom!

DELAHAIJE
voetreflextherapie+

DAMES – BEWAAR DIT

ERVAREN COUPEUSE maakt
DAMES- HEREN- EN KINDERKLEDING. Tevens GORDIJNEN,
KUSSENS ENZ. Ook voor HERSTEL- EN VERMAAKWERK.

Zéér redelijke vergoeding.
Bel Coby 06-52157020

met oog voor detail

KEK dnl | interieur - architectuur - ontwerp
Dorothé Derks en Jan Lücker
Carmelweg 13, 6564 AH Heilig Landstichting
info@kekdnl.nl • www.kekdnl.nl • 024-324 59 90

ROZENHOF
RESTAURANT & HOTEL

NIJMEEGSEBAAN 114
HEILIG LANDSTICHTING
TEL: 024 3230359
INFO@ ROZENHOF.NL
WWW.ROZENHOF.NL

LUNCH - DINER
HIGH TEA - RECEPTIES
BRUILOFTEN - VERGADEREN
CONDOLEANCES

Hebt u goede ideeën over hoe een laatste afscheid er uit zou moeten zien, misschien dat van uzelf..? Praat er eens over met ons. Wij kunnen als geen ander aangeven wat mogelijk is (alles), waar u aan moet denken en wat het gaat kosten en eventuele voorzieningen daarvoor. We hebben iedere donderdagmiddag een vrij inloopspreekuur (14.00-16.00u), maar wij maken ook graag een afspraak voor een kopje thee bij u thuis.

Oud-Mariënboom Groesbeekseweg 424 Nijmegen 024-323 4444 **www.kk.nl**

Column

Dick Verstegen

Buitengebeuren

Waarom gaan die nieuwe kabels en leidingen van Liander en Vitens bij ons met zoveel vertraging de grond in? Als het goed is, heeft BGM infra, met de superieure payoff *Wegwijs onder de grond*, inmiddels de draad weer opgepakt om deze treffende beeldspraak maar eens te gebruiken. Maar met ruim anderhalve maand uitstel. Dat komt omdat de gemeente Beuningen ons een behoorlijke poets heeft gebakken. Op 8 april jl. bereikte ons een brief van vijf betrokken bedrijven dat onze straat, de Petruslaan, op 11 april aan de beurt zou zijn. Maar niet dus. De bewegwijzering hield al rekening met een ongemakkelijke bereikbaarheid van onze straat en die heeft daar nog weken voor niets gestaan.

Het geval wil dat de gemeente Beuningen enige heisa kreeg met Liander en Vitens over de aanleg van leidingen in een nieuwe rotonde op de kruising Houtduiflaan - Burgemeester Geradtslaan. Het eigentijdse periodiek de Maas&Waler.nl wist er alles van. Van de kruising dan en de trage werkwijze, niet zozeer van de heisa. Maar toen de kruitdampen opgetrokken waren, was er opeens haast, want de rotonde ligt op de route van de Vierdaagse en die moet dus in juli beloopbaar zijn. Er hielp geen lievemoederen aan: de ploeg in Heilig Landstichting moest naar Beuningen. En zo gebeurde het ook. Zonder enige nadere informatie lagen heel wat HLS-straten er lange tijd enigszins ruïneus bij. Maar nu, begin juni, moet er weer schot in gekomen zijn, te beginnen, als ik tenminste goed ben geïnformeerd, met de Andreaslaan.

Dat er daar, maar niet alleen daar, zoveel groen is weggerukt, maakte de aanblik er niet vrolijker op. En dat rechtvaardigde een telefoontje naar de gemeente en naar BGM infra. Uit beide bronnen kreeg ik bevestigd dat het groen volledig door de gemeente hersteld wordt en wel op kosten van BGM. Dat is dus goed geregeld, maar laten we wel de vinger kritisch aan de pols houden en wie nog een inbreng wil hebben in de nieuwe aanplant: je weet waar je je moet melden.

Wat ook goed geregeld is, is de herbouw van het Cenakelpoortje: eindelijk zijn ze bezig, misschien zijn ze inmiddels al klaar. Ik kreeg er een verheugde app over van Bert Peters en later nog een videootje. We hebben het inmiddels allemaal kunnen zien. En wat zo leuk is: de oude delen komen niet in de puinbak, maar worden echt in ere hersteld. Dat heet restauratie. Hoe ze daar weer een eenheid aan het smeden zijn van die brokken; echt gaaf. De heren van het karwei zijn bouwers met een studieuze inslag. Ze verliezen niets uit het oog. Op woensdag 1 juni om 10.00 uur is, met het 'kraansgewijs' plaatsen van de boog, het hoogste punt feestelijk bereikt, dus het pannenbier zal wel rijkelijk gevloeid hebben. En daarna het hogere plak- en pleisterwerk veronderstel ik.

En als je dan toch op weg bent: neem eens een kijkje in het lage witte gebouw (vroeger restaurant) net voorbij de hoofdingang van Orientalis. Daar is De Zendo in wording, die een thuisplek gaat geven aan Zen Centrum Nijmegen, nu nog aan de Petruslaan gevestigd, het overbekende Han Fortmann Centrum met een rijke Nijmeegse geschiedenis, maar al lang thuisloos als het om een stenen onderkomen gaat, en het eigentijdse zingevingsbedrijf Didie Retreats uit Breda. We werken met een ploeg vrijwilligers om het gebouw weer leefbaar te maken. Mijn rol blijft hoofdzakelijk beperkt tot die van fourageur en kruiwagenbemiddelaar. Een van de buitenprojecten is het definitief verwijderen van een gevaarlijke exoot, de Japanse duizendknoop, die heftig wortel heeft geschoten bij het nieuwe gebouw. Want hoewel het gebouw dus de naam De Zendo krijgt, zo Japans hoeft het nou ook weer niet.

Kijk ook nog eens verder in het museumpark. Het wordt er steeds mooier, mede dankzij de HLS-vrijwilligers.